

“वरटीदृष्टसंस्थानः श्लोथः संजायते वहिः ।
सकयुक्तोदबज्जलः कृद्दिंज्वरविदाहवान् ॥
उदईमिति तं विद्याच्छीतपित्तमथापरे ।
वाताधिकं शीतपित्तमुदईञ्च कपाधिकम्” ॥
(अस्य चिकित्सा यथा,
“अभ्यङ्गः कटुतैलेन सेकञ्चोष्णाम्बुभिस्ततः ।
उदई वमनं कार्यं प्रटोलारिष्टवारिण्या” ॥
“सगुडं दीपकं यस्तु खादेत् पथ्यान्नभुङ्गन्ः ।
तस्य नश्यति सप्ताहादुदईः सर्वदेहजः” ॥
इति वैद्यकचक्रपाणिंसंग्रहे ॥)
उदलावणिकः, त्रि, (उदलावणेन लवणाम्भसा सिद्धः ।
उदलावण + ठक् ।) लवणोदकसंसिद्धयुग्मनादिः ।
इति हलायुधः ॥
उदसन्ति, क्ली, (उदूर्द्धमवसीयते स्म । षो अन्त-
कर्मणि षिच् बन्धने वा । क्तः । चतिस्यतीतीत्वम् ।)
इहम् । इत्यमरः ॥
उदश्रित्, क्ली, (उदकेन श्रेयति वर्द्धते इति । उद +
श्रि + क्तिप् + तुक् ।) अर्द्धजन्मयुक्तघोषम् । इत्य-
मरः ॥ अस्य गुणाः । क्षेपात् कुष्ठरोगनाशित्वम् ।
दाहदृष्ट्या मुखशोषनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥
“अर्द्धोदकमुदश्रित्यात्” ॥
“उदश्रित्येष्टुलं बल्यं अमलं परमं मतम्” ॥
इति हारीते प्रथमस्थानेऽष्टमेऽध्यायः ॥)
उदात्तं, चि, (उत् + आ + दा + त्त ।) दयाबागादि-
सभ्यम् । इति मेदिनी ॥ हृद्यम् । दाढ । महत् ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रामायणे २य काण्डे ।)
“उदात्तदन्तानाम् कुञ्जराणाम्” ।
नायकभेदः । यथा साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदे ॥
“अविकल्प्यनः क्षमावान् अतिगम्भीरो महासत्त्वः ।
स्थेयान् निगूढमानो धीरोदात्तो दृढव्रतः कथितः” ॥)
उदात्तः, पुं, (उद्वैरादीयते स्म । उत् + आ + दा +
त्त ।) खरभेदः । स तु वेदगाने उच्चैःखरः । इत्य-
मरः ॥ दानम् । वाद्यविशेषः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥
कात्यायनश्रारभेदः । इति मेदिनी ॥ (यदुक्तं साहित्य-
दर्पणे । १० म परिच्छेदे । १११ ।
“लोकान्तिप्रयसम्पत्तिवर्गानोदात्तमुच्यते ।
यदापि प्रकृतस्याङ्गं महत्वां चरितं भवेत्” ॥)
उदानः, पुं, (उदूर्द्धेन आनिति अनेन । उत् + आङ् +
अन् + घञ् ।) कण्ठस्थवायुः । इत्यमरः ॥ तस्य
कर्म अर्द्धनयनम् । इति श्रीधरस्वामी ।
(यथा, सङ्गीतरत्नाकरे, १ । ६४ ।
“उदानः प्रादयोराले हृत्क्षयोरङ्गसन्धिषु ।
कर्मास्य देहाग्रयनेत्क्रमणार्थादि प्रकीर्तितम्” ॥)
“अर्द्धगमनवान् कण्ठस्थानीयोक्तामणवायुः” ।
इति वेदान्तः ॥ (तथा चोक्तम् ।
“हृदि प्राणो गुदेऽपानः समानो नाभिसंस्थितः ।
उदानः कण्ठदेशे स्यात् स्थानः सर्वेशरीरगः” ॥
“उदानो नाम यत्सूर्द्धमुपैति पवनोत्तमः” ।
इति महाभारते वनपर्वणि ॥
प्रकृपितोदानस्य लक्षणं यथा ।
“हृक्ता श्वासः परिश्वसः कासः श्लोषार्त्तिघण्टिकाः ।

हृक्तासो हृदि शूलञ्च यत्कृतादिका वभिः ।
क्षवयुर्द्धम्भञ्चैव तथा वैस्वर्ग्यपीनसौ ॥
अरुचिञ्च प्रतिश्लाय एते प्रोक्ता उदानतः ।
उदानः श्लेष्मसंयुक्तो दोषात् हृदि प्रकृप्यति” ॥
इति चिकित्सितस्थाने २१ अध्याये हारीते-
नोक्तम् ॥ * ॥
“उदानः क्षवयुर्द्धारुर्द्धनिद्रावधारणैः ।
गुरुभारातिरुदितहास्याद्यैर्विकृतो गदान् ॥
कण्ठरोधमनोभ्रंशच्छर्दरोचकपीनसान् ।
कुर्थाञ्च गलगुहादींस्तान् जन्तुर्द्धसंस्थान्” ।
इति निदानस्थाने षोडशेऽध्याये वाभटेनोक्तम् ॥ * ॥
अस्य स्थानं कार्यञ्च यथा ॥
“उदानस्य पुनः स्थानं नाभ्युरःकण्ठ एव च ।
वाक्प्रवृत्तिः प्रयत्नोर्जा बलवर्णादि कर्म च” ॥
इति चिकित्सास्थाने २८ अध्याये चरकेनोक्तम् ॥
“उदानो नाम यत्सूर्द्धमुपैति पवनोत्तमः ॥
तेन भाषितगीतादिविप्रोषोऽभिप्रवर्त्तते ।
ऊर्द्धजन्मतान् रोगान् करोति च विशेषतः” ॥
दोषान्तरगतस्यास्य लक्षणं यथा ॥
“उदाने पित्तसंयुक्ते मूर्च्छादाहभ्रमस्तमाः ।
अस्वेदधर्षो मन्दाग्निः शीतस्तम्भौ कफादते” ॥
इति निदानस्थाने प्रथमेऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥
उदरावर्त्तः । नाभिः । सर्पविशेषः । इति मेदिनी ॥
पक्ष्म । इति शब्दरत्नावली ॥
उदारः, चि, (उत्कृतमासमन्तात् राति । रा + आत्-
स्वेति कः । उदर्थते, ऋगतिप्रापणयोः कर्मणि घञ्
वा ।) दाता । महान् । (यथा गीतायां ७।१८ ॥
“उदारः सर्व एवैते ज्ञानी त्वात्मेव मे मतम्” ॥
“उदारा महान्तः मौक्षभाज एव इत्यर्थः” ॥
इति श्रीधरस्वामी ।) ऋज्वाशयः । तत्पर्यायः ।
दक्षिणः २ सरलः ३ । इत्यमरः ॥
“क उदारः समर्थश्च त्रैलोक्यस्यापि रक्षणे” ।
इति रामायणे आदिकाण्डे । गभीरः । सारवान् ।
रम्यः । न्यायः ।
“इत्यर्थापानुमितव्ययस्य
रघोरदारामपि शां निशम्य” ।
इति रघुः ५ । १२ । अन्धारण्यः । सरलाशयः ।
शिष्टः ।
“स तथेति विनेतुर्दारमतेः
प्रतिगृह्यवचो विसर्जं मुनिम्” ॥ इति रघुः ८।६१ ॥
उदावत्सरः, पुं, संवत्सरादिपञ्चान्तैर्गतवत्सरविशेषः ।
अस्मिन् वर्षे रौप्यदानं महाफलम् । इति विष्णु-
धर्मोत्तरम् ॥
उदावर्त्तः, पुं, (उत् + आङ् + हृत् + घञ् ।) रोग-
विशेषः । तत्पर्यायः । गुदप्रघ्नः २ । इति हेम-
चन्द्रः ॥ मण्डूचवायुरोधकरोगः तस्य निदानं
संप्राप्तञ्च । यथा निदाने ।
“वातविष्णुर्द्धम्भाक्षुक्ष्णोद्गारवम्रीन्द्रियम् ।
क्षुक्ष्णोक्तासनिद्रायां धृत्वोदावर्त्तसंभवः” ॥
(अपरश्चास्य सनिदानसंप्राप्तिकं लक्षणं यथा,—
“कषायतिक्तोषणरूक्षभोज्यैः
सन्धारणामोजनमैयुनैश्च ।

पक्षाशये कुप्यति चेदपानः
स्तीतांसधोगानि बली स रुद्धा ॥
करोति विष्णुत्रसमीरसङ्गं
क्रमादुदावर्त्तमतः सुघोरम् ।
रगवस्तिहृत्कुक्ष्यदरेखमीदृशं
स एष्टपाश्वैर्विदारुणा स्यात् ॥
आ ध्यानहृत्सासविकर्त्तिकाश्च
तोदोऽविपाकश्च सवस्तिश्लोथः ।
वर्षोऽप्रवृत्तिर्जठरे च गगुहा-
न्यूद्धञ्च वायुर्विहितो गुदे स्यात् ॥
हृत्क्ष्यं शुक्रस्य चिरात्प्रवृत्तिः
स्याद्वा तनुः स्यात् खररूक्षशीता ।
ततश्च रोगा ज्वरमूत्रक्ष-
प्रवाहिकाहृद्यहृषीप्रदोषाः ॥
वन्धास्थ-वाधिर्य-शिरोऽभिवाप-
वातोदराष्टीलमनोविकाराः ।
दृष्ट्याक्षपित्ताश्चिगुल्फास-
श्वासप्रतिश्लार्हितपाश्वरोगाः ।
अन्ये च रोगा बहवोऽनिकीत्याः
भवन्त्युदावर्त्तज्ञताः सुघोराः” ॥
अस्य चिकित्सा यथा,—
“तं तैलशीतज्वरनाशनोक्तैः,
खेदैर्यथोक्तैः प्रविबोधोषम् ।
उपाचरेद्दन्तिनिरूहवस्ति-
खेहैर्विकैरनुलोमनाम्नैः ॥ * ॥
श्यामाचित्तागधिकाभिचूर्णं
गोमूत्रपित्तं दृष्टमागमाधम् ।
सनीलिकां द्विलवणां गुडेन
वर्त्तिं कराङ्गुलिनिर्मां विदध्यात् ॥
पिण्याकसौवर्चलहृद्भिर्वा
ससर्पपञ्चदश्यावशुक्रैः ।
क्रिमिप्लकम्प्लकशङ्किनीभिः
सुधाकज्ज्वीरगुडैर्युताभिः ।
स्यात् पिप्यलीसर्पपराठवेष्म-
धूमैः सगोमूत्रगुडैश्च वर्त्तिः ॥ * ॥
श्यामाफलेक्षु सपिप्यलीकं
नाद्याथवा तत् प्रथमेत्तु चूर्णम् ।
रक्षोप्लुम्बीकरहाटकण्ठा-
चूर्णं सजीमूतकसन्धवं वा ॥ * ॥
स्त्रिगुणे गुदे तान्यनुलोमसन्ति
नरस्य वर्षोऽनिलमूत्रसङ्गम् ।
तेषां विधाते तु भिषग्विदध्यात्
खभ्यस्तस्त्रिगतनोर्निरूहम् ॥
ऊर्द्धानुलोमौषधमूत्रतैल-
क्षाराश्च-वातप्लुतं सुतीक्ष्णम् ॥ * ॥
वातेऽधिकेऽङ्गं लवणं सतैलं
क्षीरेण पित्ते तु कफे समूत्रम् ।
समूत्रवर्त्तोऽनिलसङ्गमाशु
गुदं शिराश्च प्रगुणीकरोति ॥ * ॥
त्रिहृतसुधापत्रतिलादिशकं
प्राश्वोदकानूपैरसैर्यवान्नम् ।
अन्यैश्च हृष्टानिलमूत्रविड्भि-